

РЕШЕНИЕ

№ 834

гр. Варна, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Мария Ст. Миланова
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20213110203096 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на Михаил Рязанов ЕГН *****, срещу НП № 560775-F586964 от 12.02.2021год. на Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП Варна, с което на основание чл. 80, ал.1 от ЗДДФЛ му е било наложено адм. наказание глоба в размер на 50лв. за нарушаване разпоредбата на 50, ал.1, т.1 вр. чл. 53, ал.1 от същия закон.

В жалбата си въззивникът твърди, че не е бил уведомен по надлежния начин за НП и моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Процес. представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, а във фазата по същество моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно издадено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ВРП, редовно уведомена за датата на съдебното заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След преценка на доказателствата по делото съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 14.12.2020год. въззивникът подал по ел. път декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за доходите си от 2019год.

На 21.01.2021год. при извършена проверка в информационния масив на НАП било установено, че въззивникът е подал декларацията си по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2019год. след установения в закона срок за това – 30.04.2020год.

За констатираното нарушение на 22.01.2021год. св. Г. издала срещу въззивника АУАН № F586964, в който посочила, че същият е нарушил разпоредбата на чл. 50, ал.1, т.1

вр. чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ.

Актът бил надлежно предявен и връчен на въззивника, който го подписал без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

На 12.02.2021год., въз основа на акта, директора на дирекция „Обслужване” при ТД на НАП Варна издал атакуваното НП като е възприел изцяло констатациите изложени в него, приел е че въззивникът е нарушил разпоредбата на чл. 50, ал.1, т.1 вр. чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 80, ал.1 от същия закон му наложил адм. наказание глоба в размер на 50лв.

НП не било връчено на въззивника. Същото било изпратено за връчване по пощата но на два пъти пратките били върнати с отметки, че на адреса няма никой. Върху НП била направена отметка, че лицето не било открито на адреса, а новият му адрес е неизвестен и НП се считало за връчено на 25.05.2021год. съгласно чл. 58, ал.2 от ЗАНН.

Като свидетел в хода на съдебното следствие е разпитана актосъставителката Н.Г., която в показанията си възпроизвежда констатациите отразени в АУАН.

Като писмени доказателства към АНП са приложени известие за доставяне§ плик 2бр. не връчени; справка ЕСГРАОН, справка СУП; справка – подадени декларации; декларация по чл. 50 ЗДДФЛ вх.№ 0300И0853993/14.12.2020год.; удостоверение за ел. връчване ; покана 3/21.01.2021год. ЗЦУ-ОПР-1149/25.08.2020год..

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани по делото доказателства, както писмени, така и гласни, които се кредитират от съда изцяло като непротиворечиви и взаимнодопълващи се.

С оглед на така приетата за установена фактическа обстановка съдът при от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок (с оглед липсата на доказателства за връчване на НП на въззивника) от надлежна страна, поради което същата се явява допустима и е прита от съда за разглеждане.

Що се касае до направената върху НП отметка, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал.2 от ЗАНН то не се споделя от съда по следните съображения:

Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху НП и то се счита за връчено от деня на отбелязването. В случая в оригинал на НП е отбелязано, че „ДЗЛ не е намерено на посочения от него адрес, а новият адрес е неизвестен. Известията са върнати в цялост“. Вярно е че в АНП се съдържат известия от пощенски оператор в които е отбелязано, че на адреса не е установен никой. Според настоящия съд обаче в случая нормата на чл. 58, ал.2 от ЗАНН изобщо не би могла да намери приложение, тъй като на първо място връчване на НП по реда на НПК (който е приложим в адм.наказателното производство по силата на чл. 84 от ЗАНН изобщо не е било предприето. НП е било изпратено по пощата какъвто ред за връчване на книжа в НПК не е предвиден. И това е така защото отбелязването от пощенски служител (и то неизвестен) изобщо не може да се ползва с обвързваща доказателствена сила по отношение на отразените обстоятелства. Отделен е въпроса, че в случая липсват и каквито и да било данни още по-малко пък доказателства въззивникът да е променил адреса си като съдът намира за нужно да отбележи, че в случая книжата за съдебното производство са били получени точно на този адрес, а АНО е разполагал и с телефон за връзка с него, както и с имейл адрес посочени лично от него в подадената на 14.12.2020год. декларация по чл.50 от ЗДДФЛ, налична в материалите по АНП, както и с процесуална възможност предвидена в НПК да извърши уведомяване именно по този ред.

При извършена служебна проверка за законосъобразност по образуването и провеждането на адм.наказателното производство съдът констатира, че АУАН и НП са

издадени от компетентните длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН и съдържат формалните реквизити предвидени в нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват от обективна и субективна страна вмененото на въззивника нарушение. Посочени са дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е извършено както и нарушената законова норма като е налице пълно единство между фактическо и юридическо обвинение. Допуснати съществени нарушения на процес. правила съдът не констатира.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност съдът прецени от правна страна следното:

С НП въззивникът е бил наказан за нарушение по чл. 80, ал.1, от ЗДДФЛ вр. чл. 50, ал.1, т.1 вр. чл. 53, ал.1 от същия закон.

От обективна страна състава на нарушението изисква деецът да не е подал в срок декларация по ЗДДФЛ.

Съгласно чл. 50, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа и с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28.

Съгласно чл. 53, ал.1 от закона годишната данъчна декларация се подава в срок от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

По делото няма спор, че въззивникът е местно физическо лице, придобило през 2019год. доходи подлежащи на облагане, съответно лице което е имало задължение да подаде ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Няма спор и по отношение на това, че той не е подал в срок до 30.04.2020год. въпросната данъчна декларация както е отразено в АУАН и НП. Горното се установява по категоричен начин от приложената към АНП ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ подадена от въззивника едва на 14.12.2020год.

Според настоящия съд обаче НП се явява незаконосъобразно, като издадено в нарушение на материалния закон, тъй като на 01.05.2020год. (дата приета от АНО като дата на нарушението съобразно отразените факти) въззивникът не е извършил нарушение на закона и това е така защото съобразно § 27, ал.2 от ПЗР на ДР на закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г. и за преодоляване на последиците през 2020г. срокът за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2019г. и за внасяне на дължимия по декларацията данък върху годишната данъчна основа от лицата по чл. 51, ал. 1 от същия закон се удължава до 30 юни.

С други думи към 01.05.2020год. деянието на въззивника е несъставомерно.

Безспорно въззивникът не е подал декларацията си и в удължения срок до 30.06.2020год., а е сторил това едва през месец декември 2020год. Нарушението извършено от него обаче е осъществено на 01.07.2020год. каквото фактическо обвинение не му е било повдигнато с АУАН и не за такова нарушение е наказан с НП.

По разноските.

Разноски се претендират само от въззиваемата страна, която е направила своевременно искане в тази насока. С оглед крайния изход на делото обаче (НП подлежи на отмяна) съдът счита, че макар и своевременно искането се явява неоснователно, поради което и го отхвърли.

Водим от горното варненският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 560775-F586964 от 12.02.2021год. на Директора на дирекция „Обслужване” при ТД на НАП Варна, с което на М. Р. ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 50лв. на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____